

VERGOEDING VOOR SPUITSCHADE

Dit blijkt uit het vonnis van 17 september 1998 van de Arrondissementsrechtbank te Alkmaar.

Bij het rechtsgeschil is het navolgende komen vast te staan.

Een akkerbouwer, gedaagde, exploiteerde daartoe in het jaar 1996 een hectare grond gelegen aan de ...weg te...; in de maand juli 1996 verbouwde hij twee percelen radijs, een perceel bollen en een perceel graan, welke percelen onmiddellijk aan elkaar grensden. Gedaagde teelde de radijs in opdracht van een zaadveredelingsbedrijf. Voor de vruchtzetting van de radijs was het noodzakelijk dat er op grote schaal bestuiving plaatsvond en die bestuiving werd bevorderd indien de gewassen bevlogen werden door bijen. In dit verband heeft eiser in opdracht van het zaadveredelingsbedrijf op de percelen met radijsgewas kasten met bijenvolken geplaatst. Tien bijenkasten op een perceel radijsgewas dat door gedaagde verbouwd werd en nog eens dertien bijenkasten op een zeer nabijgelegen radijsveld van een andere akkerbouwer. Op een perceel dat direct grensde aan het perceel met radijsgewas deed zich in de maand juli 1996 een luizenplaag voor. De luizen lieten op het graangewas honingdauw achter, waardoor bijen werden aangetrokken. Op 30 juli 1996 om 20.00 uur heeft gedaagde teneinde de luizen te bestrijden het graangewas bespoten met het zeer giftige middel Parathion. Doordat de lucht een zeer hoge vochtigheidsgraad had op het moment van de bespuiting is het giftige middel niet onmiddellijk gaan indrogen. Nog diezelfde avond dan wel de daarop volgende ochtend hebben de bijenvolken van eiser het graan bevlogen en de daarop aanwezige honingdauw en vocht vermengd met Parathion tot zich genomen. Dit heeft tot gevolg gehad dat de bovengenoemde bijenvolken van eiser zijn omgekomen. Dit heeft voor eiser een materiële schade meegebracht becijferd op een bedrag van f 17.060,94.

Eiser achtte gedaagde aansprakelijk voor de hem geleden schade. Hij heeft in dat verband gesteld dat het wettelijk gebruiksvoorschrift van het bestrijdingsmiddel expliciet aangeeft dat het middel giftig is voor bijen en om die reden niet mag worden gebruikt op bloeiende gewassen en planten die door bijen worden bevlogen. Hij heeft voorts gesteld dat in de gebruiksaanwijzing bij het middel gewaarschuwd wordt dat het middel gevaarlijk is voor bijen en daarom niet mag worden toegepast als schade aan bijen kan worden toegebracht. Hij heeft aangevoerd dat gedaagde wist, althans had moeten weten, dat het middel zeer giftig was voor bijenvolken en dat gedaagde, gegeven de afstand van het door hem bespoten graan tot de aanwezige bijenvolken en gelet op het zeer hoge luchtvochtigheidspercentage op het moment van de spuitactie, er zeer grote risico's waren voor de in de omgeving vertoevende bijenvolken. Eiser stelt zich op het standpunt dat gedaagde door onder de voornoemde omstandigheden toch gebruik te maken van het bestrijdingsmiddel, onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld. Eiser verlangt onder meer dat gedaagde veroordeeld zal worden tot vergoeding van de door hem geleden materiele schade zijnde f 17.060,94 vermeerderd met rente en vermeerderd met buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van f 1.932,05. Voorts verlangt eiser dat gedaagde veroordeeld zal worden tot betaling wegens geleden immateriële schade.

Gedaagde heeft bestreden dat hij aansprakelijk is voor de door eiser geleden schade. Hij stelde dat hij er groot belang bij had om het graan tegen ongedierte te bespuiten, dat hij niet wist dat bijen aangetrokken werden door honingdauw en dat het graan in dit verband door bijen werd bevlogen. Hij heeft ook gesteld dat hij niet kon voorzien dat het spuiten tot schade zou leiden. Hij stelde verder dat het op de weg van eiser had gelegen om te waarschuwen voor honingdauw en dat eiser zijn kasten niet had moeten plaatsen bij gewassen die bespoten zouden worden. Gedaagde heeft ook aangevoerd dat hij geheel belangeloos aan eiser heeft toegestaan om de bijenkasten te plaatsen. In dat verband heeft hij aangevoerd dat...

1995 gekocht had en dat hij niet op de hoogte was van de in 1996 geldende voorschriften niet bevrijdend. Daarbij kan in het midden blijven of de in 1996 geldende voorschriften afweken van die voor 1995. Overigens volgt uit een door gedaagde in het geding gebracht stuk dat het gebezigde middel gevaarlijk was voor bijen en

gebruiker van de in de landbouw gebezigde stoffen enige kennis verwacht worden van de invloed van weersomstandigheden op het middel. Gelet op het vorenstaande is gedaagde, toen hij vlak naast het perceel, waarin bijenkasten stonden, overging tot het spuiten van speciaal voor bijen gevaarlijk gif, onzorgvuldig opgetreden ten aanzien van de belangen van eiser. Gedaagde behoefde in verband met zijn eigen belangen de bespuiting niet achterwege te laten. Het lag evenwel op zijn weg om eiser dan wel het zaadveredelingsbedrijf in verband met eventueel gevaar een bericht te zenden dat hij tot bespuiting zou overgaan, zodat eiser tijdig maatregelen kon nemen zoals het sluiten van zijn kasten en schade kon voorkomen. Nu gedaagde dit heeft nagelaten heeft hij onzorgvuldig gehandeld en dient hij op te komen voor de schade die eiser daardoor geleden heeft.

Gedaagde heeft nog gesteld dat eiser aan moest nemen dat er mogelijk gespoten zou worden en dat eiser hem, gedaagde, had behoren te waarschuwen voor mogelijk gevaren. De rechtbank kan gedaagde hierin niet volgen. Het ligt meer op de weg van degene die gevaarlijke stoffen bezigt om bedacht te zijn op eventuele gevaren dan op de weg van anderen.

Met betrekking tot immateriële schade van eiser heeft de rechtbank, nadat deze door gedaagde zijn weersproken, beslist dat deze kosten niet toewijsbaar zijn. De gedaagde werd eveneens veroordeeld in de kosten van het geding.